

ШКОЛА ЈЕ СВЕТИОНИК Јубилеј у Брестовцу

1868.

1988.

На одмору у ОШ „Станоје Миљковић“ Брестовац

120 година школе у Брестовцу

Једна од релативно старих школа је и наша школа. Изграђена готово без средстава и са малим бројем ученика преобразила се у велику и лепу установу коју похађа више од 500 ђака. Прва Основна школа никла је у Шарбановцу 1866. након чега су се подизале школе и у околним местима у Брестовцу 1868. и у Метовници 1870. Тежак живот који је тиштао тадашњи народ довео је до формирања школа само за дечаке, а доста касније и за девојчице. Међутим број ученика који су похађали ове школе је доста мали, али се он сваке године повећава. Школе за девојчице формиране су у Брестовцу и Шарбановцу 1893., а у Метовници 1894.

Материјал за изграђивање школа био је доста оскудан, грађене су од цигала и камена. Прве школе су биле четворогодишње. Продужена школовања се јављају тек 1902. у Брестовцу, Шарбановцу и Метовници. Након ње јављају се шесторазредне школе и то 1950. године у Брестовцу, 1952. у Метовници и 1953. у Шарбановцу, а осмогодишње школе јављају се тек 1964. на овом подручју. Првобитни назив био је „седмолетка“ па „осмолетка“, након чега долази назив „осмогодишња школа“. Између два светска рата школа је носила назив „Брестовачка државна основна школа“, а у

другим селима: „Шарбановачка“ или „Метовничка“ и др. Након другог светског рата добија назив кога неће дуго задржати „Вук Караџић“, јер га мења у „Змај — Јован Јовановић“. Ово је уједно и предпоследњи назив школе након кога долази име које носи и данас „Станоје Миљковић“.

Тешки услови за рад били су стални пратилац првобитних школа, али упркос свим недаћама васпитно-образовне установе низале су своје успехе. Као најстарији учитељ памти се Јован Илић који је радио у Брестовцу, а своју животну каријеру започео још пре I светског рата. Осим њега на листи најстаријих учитеља нашли су се и Војин и Даница Вукадиновић, Даринка Војводић, Живко и Слободанка Перић, Живан и Вукосава Тодоровић и други. За неписмена старија лица формирана су аналфабетски течајеви за описмењавање. У Шарбановцу је изашао и први број листа „Јасмин“. Овај лист добио је назив по цвећу јасмин које се и данас налази у дворишту школе. Број ученика се из године у годину повећава, а паралелно с њим број неписмених се смањује. Данас школа броји 509 ученика.

Биљана Ристић, VIII-1
Брестовац

Рођен је »Јасмин«

Идеја да се оснује ђачки лист „Јасмин“ потекла је од ученика ОШ „Станоје Миљковић“ у Шарбановцу и њиховог наставника српскохрватског језика Милена Миливојевића који је и сам писао.

Први уредник „Јасмина“ је била Геочеловић Душанка ученица VIII разреда. Душанка овако описује рад на уређивању првих листова овог ђачког листа.

„Литерарна секција је активно радила и сваки члан ове секције био је обавезан да донесе по пар својих радова на сваком одржаном састанку. Временом радови су се нагомилавали и осетила се потреба да буду негде трајно забележени. Тако настаје ђачки лист „Јасмин“.

На питање зашто је Јасмин добио име „Јасмин“ Душанка је рекла:

„Лист је за ђаке, а јасмин је симбол младости, зар не?

Литерарна секција

Ко започне, његова се броји

Школа-центар културног збивања

Докумената о отварању, односно раду школе у Шарбановцу, има тек од 1919. године. Пређашњу документацију спалили су Бугари за време првог светског рата. Прва школа, отворена је око 1873. године. Била је смештена у малој неподобној згради у центру села. У њој су радила само два одељења, па је, с обзиром на велики број деце, похађање наставе било сасвим добровољно. Последње године прошлог века створена су још два одељења. За време првог светског рата школа није радила. По ослобођењу зграда је обновљена и школа је почела да ради. Тај период између два светска рата карактеристичан је по томе што је већина родитеља избегавала обавезу да децу шаљу у школу, а власти нису инсистирале, па је много људи, нарочито женске деце, остало неписмено.

Школа на Тимоку отворена је 1927. године, а планска школска зграда је подигнута 1935.

За време другог светског рата настава није прекидана и ако је тадашњи управитељ школе **Милан Транић** одведен у немачко заробљеништво, а остали учитељи прогнани или остали под присмотром. Тада је у школу ишло нешто око 40 одсто деце.

На почетку школске 1946/47. године описмењавањем у Шарбановцу били су обухваћени сви становници до 45 године старости. Тадашња четвороразредна школа је радила нормално са припремним разредом. А од 1953/54. године школа прераста у шесторазредну са четвороразредним одељењима на Тимоку и у Несторовом потоку. Први директор ове школе био је **Александар Поповић**. Једанаест година касније школа прераста у осмогодишњу основну школу. 1966. године подигнута је нова школска зграда са становима за просветне раднике.

Две године касније се интеграцијом основних осмогодишњих школа у Шарбановцу, Брестовцу и Метовници формира се Основна школа „Станоје Миљковић“ са истуреним одељењима у Метовници и Шарбановцу и четвороразредним одељењима у Сувој Реци (Метовница) и у Несторовом Потоку и на Ти-

моку (Шарбановац). Пре неколико година укинута је истурено одељење школе у Несторовом Потоку, због недовољног броја ученика.

Школа у Шарбановцу је данас савремена установа са предшколским одељењима и ђачким кухињама. Настава за ученике се изводи у савременим условима, а изводи је стручан наставни кадар.

Школа је организатор укупне културно-просветне активности у месној заједници. У оквиру програма рада школе организоване су бројне слободне ваннаставне и ваншколске активности почев од секција, па до спортских организација.

Сва деца која од школе станују на удаљености већој од четири километра превозе се до школе бесплатно.

Бачка задруга сарађује и са ЗЗ „Тимок“ која ангажује ученике у друштвено-корисном раду, а као противуслугу обезбеђује им школске екскурзије.

Сања Андрејић, VIII-3
Шарбановац

★ ★ ★

ШКОЛА

Моја је школа велика „мола“.
Са пуно ђака
што зна и свака бака.

Кад велики одмор дође,
све у шетњу пође.
Свако неког дозива
на ужину позива.

Кад треба кући,
свако иде певајући.
Нико не гледа „молу“
нашу велику школу.

Тијана Андрејић, IV
„Станоје Миљковић“ Брестовац

Нако је Метовница добила назив

По једној старој легенди Метовница је добила име још за време Римљана. Њен првобитни назив је био Медовница, јер су на обалама Тимока у шупљинама стена Римљани чували пчеле. О томе сведочи и данашњи назив тих стена — Пчелињи камен.

И друга легенда казује да се насеље некада звало Медовница, по речи мед. Временом ма која легенда била веродостојна, село доби назив Метовница.

КУЛТУРНИ ЖИВОТ У МЕТОВНИЦИ

У Метовници је пре тридесет година основано Културно-уметничко друштво „Полет“, које активно ради на очувању народног стваралаштва. Многе генерације су прошле кроз ово друштво. Тако са колена на колена прелази брига о чувању фолклора.

Данас је Културно-уметничко друштво „Полет“ у Метовници главни носилац културног живота села. Окупља велики број чланова међу којима има доста ученика основне школе. Ово друштво је редовни учесник традиционалне акције такмичења села Србије у којој је више пута било општински победник.

Од ове године услови за рад овог друштва су побољшани реконструкцијом и модернизацијом Дома културе у селу.

Фолклорна секција Школе

Успеху овог друштва доприносе и чланови разних секција, активни ученици Основне школе „Станоје Миљковић“ у Метовници.

Слађан Илић
Драган Мунђановић, VIII
„Станоје Миљковић“
Метовница

П р о л е ћ е

Стигло нам је пролеће. То је најлепше годишње доба. Снежне и кишне дане замениће нешто топлији дани. Весници пролећа су већ ту. Висibabaе и љубичице су процветале, а и ливаде су озеленеле. Могу се видети и роде. Деца су санке заменила лоптом и другим играчкама. Већ се може дуже остати напољу и играти се, јер је отоплило. Вредни ратари су већ на њивама. Трактори и друге машине се чују у пољу. Медведи и друге шумске животиње пробудиле се из зимског сна и пошле у потрагу за храном. А чује се и цвркулт птица које су осетиле ведрије и топлије дане. На ливади се може видети бело стадо оваца око којих трчкарају јагњаци. Чобани радосно гледају стадо како пасе тек изниклу траву. На врховима планина још се бели снег. Сунчеви зраци су топлији. Потоци су набујали од отопљеног снега са планина. Осмех сунца ве-

селиће нас. Пружиће нам довољно топлоте и довољно времена за игру.

Сандра Влаховић, III
„Станоје Миљковић“
Брестовац

ДРУГАРСТВО

Другарство је љубав, која вечно траје.
Другарство је цвеће, које се не продаје.

„Станоје Миљковић“
Шарбановац

Свица за портрет

Слађана Митаковић

Школа „Станоје Миљковић“ је веома стара. У њој се налази много малих и великих ученика, међу њима је једна од најбољих Слађана Митаковић, ученица VII разреда.

Поводом 120 година постојања школе у Брестовцу, разговарамо са Слађаном Митаковић.

— **Како постижеш успех?**

За успех је потребан свакодневни упоран рад, снажљивост и добра воља. Такође је потребно много стрпљења. Док моји другови иду на журке ја учим, што ми тешко пада. И ја бих желела са њима, али ми је школа преча.

— **За шта се залажеш?**

За равноправност у одељењу, за другарство, поштење, верност за савладавање препрека које нас чекају итд...

— **Шта би мењала у настави?**

Желела бих другачије предавање лекција, да час не буде монотон, лепше понашање ученика за време наставе и, ако треба, да се понови десет пута, да би сви разумели па и слабији ученици.

— **Како замишљаш живот у 21. веку?**

Живот без велике инфлације, пун љу-

бави, среће и радости и без загађивања околине.

— **Који су планови за будућност?**

Желела бих да postanем саобраћајни милиционер, мада ми услови не допуштају. Поред тога желела бих још да будем наставник математике, али то није моја коначна одлука још имам времена да размишљам.

— **Какви су резултати са такмичења?**

Ове године сам била на општинском такмичењу из математике, физике, хемије, биологије и географије. Освојила сам и марксистичку значку где сам на првом месту, можда ћу ићи на Брионе али још није сигурно.

— **Како се понашаш према својим друговима?**

Помажем им колико могу. Долазе код мене пред сваки писмени да би им нешто објаснила, борим се за успех мојих другова. Велико ми је задовољство што помажем слабијим ученицима и то ме чини срећном.

— **Које људске особине највише цениш?**

То су углавном доброта, искреност, духовитост, романтичност, шарм... ценим успешне људе.

— **Који је твој хоби?**

Сакупљам значке, хемијске, постере и друге ствари што сакупљају млади.

— **Који су твоји идоли?**

Па то су Саша Хеџ (глумац Удо из „Клинике Шварцвалд“, Јелица Сретеновић — Кока, Том Круз, Мадона, Витни Хјустон, Синди Лопер, Саманта...

— **Како проводиш слободно време?**

Углавном то време је нечим испуњено. Слободно време проводим са друштвом, слушам музику, идем у кино, гледам телевизију, бавим се спортом. Мада је то слободно време врло ограничено.

— **Да ли имаш симпатију?**

Да, али то је моја тајна.

Припремила:
Данијела Трујкић, VII
Брестовац

РАСТЕМ УЗ МЛАДУ ПОЕЗИЈУ БРАНКА РАДИЧЕВИЋА ТОПЛУ И СВЕЖУ КАО МОЈА МЛАДОСТ

(освојена I награда за узраст V — VIII
разреда поводом Дана школе)

У бунилу своје младости, коси рази-
граној на благом поветарцу, наилазим
на тебе. Тебе, који својим осећањима у
песмама, убрзаваш ритам казальки на
часовнику, успораваш овај брзи, дина-
мичан живот.

Тебе, песничке!

Толике године нас деле, а ипак си ми
тако близак. Ти, који си својим песма-
ма заузео место у мом детињем срцу,
из чијих песама извира љубав према
животу, према свему ономе што је ле-
по, а што ти је охoola рука судбине ус-
кратила.

У твојим песмама се крије тиха туга
због свега што ће после тебе остати не-
доречено.

Ти дарујеш немира наду, а глумима
оркестар живота. Многи су хтели да те
пониже, баце у окове, избришћу, али у
теби је лежала неутољена страст да жи-
виш, да осетиш живот, да помогнеш жи-
воту, да осети све оне који га страсно
воле, као ти.

И зато си се неуништив рађао сваког
јутра доносећи речи, своје песме, које
одишћу топлим, сјајним мирисом, песме
поникле из крвавог пупољка твоје ду-
ше, која се отвара и шири љубав, пуну
птичјег цвркута, и топлине, лепше и чи-
стије од бисерних капи шумског извора,
ведрији од неба, јача од окова и тамни-
це, трајнија од злата. Растао си и јачао
ужурбано, бујао и из својих топлих не-
дара ширио радост живота, а ипак цр-
на рука ти је све ускратила.

Остале су твоје песме, остала је твоја
младост, недоречена, неиспевана непро-
живљена.

У овом савременом добу у коме жи-
вимо тешко је наћи правог искреног при-
јатеља, тешко је наћи човека који у по-
пуности схвата и разуме твоју патњу.

Али и поред тога, поред тебе Бранко,
осећам се тако моћном и тако смелом
да у крошњи дрвета уплетем дугу, да
од песме цврчка направим највиртуоз-
нију песму. Више ме не плаше клавија-
туре које су злокобно претиле да ме
униште.

Моје срце испунила је гордост. Чини
ми се да је расло, расло напајајући се
пљуском љубави и светлости лепоте тво-
јих песама, и да сам ја с њим расла,
расла и желела да полетим као птица
из крлетке, где би било више места мо-
јој љубави и срећи за сваку страницу
твоје књиге, са чије ме сваке странице
гледа твоје молећиво око.

Ја са својих петнаест година, ти са
својим песмама преживећемо најлепше
доба моје ране и твоје недовршене мла-
дости.

Волим сваки твој део, сваки твој стих.
Моћан си, снажан и поносан. ХВАЛА.

Хвала за све, за то што сада уживам
повластицу да човека посматрам у ду-
бини зеница и мирису душе.

Хвала за то што знам шта нећу и не
желим да будем. Све речи на написима
твојих књига, у мермерним корицама
уклесане остаће вечне.

Нека небом плове блистави облаци ко-
ји ће миловати твоје очи и душу, јер
ти си део моје љубави која је вечна и
која се не гаси.

Весна Костић

ОШ „Бранко Радичевић VIII-1

• • •

ОБАВЕШТЕЊЕ

Народна библиотека у Борчу у оквиру
сарадње са Косовом успоставила је кон-
такт са Библиотеком „Вук Караџић“ у
Титовој Митровици.

Акцији се придружујемо и ми пиони-
ри: поклонимо бар по једну књигу сво-
јим вршњацима. (Књиге се могу доста-
вити школи или библиотеци — децје оде-
љење).

Редакција — Јасмин

НАГРАДЕ

МЛАДОСТ — ЈУЧЕ, ДАНАС И СУТРА

освојена I награда за узраст I —IV разреда поводом Дана школе

Јуче је наша младост крвава била. Бомбе, митраљеи, рафали са свих страна, узимали су младе животе — односили су нашу младост. Док ово пишем, видим бомбаша Бошка, омладинца Иву Лолу Рибара, Стевана Филиповића, младу девојку у Дрвару и друге младе којих више нема. Рат је завршен. Обнова и изградња ту је. Наши млади су свуда: на изградњи путева, прута, мостова — на обнови наше домовине. Крвава, али лепа беше јуче наша младост.

Данас, у слободи, данас у миру, наша младост није како смо је јуче замишљали. Велики дугови, незапосленост, бригу и нас младе. Ипак наша младост, поносно корача улицама. Јесте, лепо нам је у школама. Младост другарство тражи, а ми га имамо. Ипак, много имамо да учимо и за безбрижну младост, нема довољно времена.

Сутра, шта чека нашу младост? Требало би да буде безбрижнија и сигурнија него јуче, а лепша него данас. Упитах своју мајку: „Каква ће нам младост бити сутра?“. Она ми рече да од младих сутрашњице много ће се више тражити. Треба вратити дугове, обезбедити посао свим младима, треба чувати оно што нам је оставила јучерашња младост — слободу. Треба улепшати данашњу младост.

Али, свака је младост лепа, па била она од јуче, данас или сутра, јер сама реч „Младост“ — значи успех, значи радост и весеље.

Јелена Миленовић, IV-4
„Бранко Радичевић“
Бор

СА ФЕСТИВАЛА НАУЧНОГ ФИЛМА

У Бору од 7-12 априла од 8-10 у биоскопу „Звезда“ и од 19-21 у Дому културе свакодневно можемо гледати најбоље научне филмове из области медицине, биологије, технологије, екологије, истраживања космоса и др.

Представе су бесплатне па изволите их погледати.

АКЦИЈА ШТА ЗНАШ О САОБРАЋАЈУ

2. априла у оквиру саобраћајног васпитања деце и омладине одржано је у Бору традиционално такмичење „ШТА ЗНАШ О САОБРАЋАЈУ“.

Такмичење је обухватило решавање тестова, ликовне и литерарне радове и практични део. Учествовале су екипе свих основних школа. Најбољи успех постигла је екипа школе „Вук Караџић“, освојивши 1.721 бод. На другом месту је школа „9. бригада“.

Најбољи појединци:

Дејан Чорбалоковић, — Брестовац 238 бодова.

Горан Чучуловић, „Вук Караџић“ 223 бода.

VII и VIII

Дејан Савић „Б. Радичевић“ 242 бода.

Милош Чворовић „Вук Караџић“ 241 бод.

СЕМАФОР

Са балкона свога
Пуног цветних боја
Посматрам улицу
Куда шета, другарица моја.

Одједанпут видим
Застала је она,
Где, семафор ту је:
Црвена, жута и зелена боја.

Гледа, гледа,
Другарица моја
У семафор тај
Свих жарких боја.

Размишља она,
Која је, њена боја,
— ма зелена, — викнух
другарице, моја.

Јелена Миленовић, IV-4
ОШ „Бранко Радичевић“

ВЕЧЕ

Памтим оно вече
када сretoх тебе,
од тада те волим
више него себе.

Ти не слутитиш шта се
у мом срцу крије,
да за тобом бије
и уздахе крије.

Валентина Симоновић VI
Злот

Моја лектира

Омиљена личност из прочитаног дела

Много је кратких, али светлих путева који су тријумф слободних мисли, тријумф љубави. Иако покривени црним асфалтом и гажени крупним фашистичким чизмама, они данас по слободним пољима виђућају, кише са њих испирају мржњу, а сунце обасјава понос који влада њима.

Легенда о љубави, младости, храбрости, пркосу и лепоти једног доба, јесте „Легенда о девојци Слободи“. Рођена са слободом 1918., одгајана у породици великих патриота, заљубила се у младића који је изменио њен живот, као и живот тадашње младежи, а живот дала за нешто велико.

Слобода Трајковић, девојка Иве Лоле Рибара, студент хемије у Београду, нежне грађе, зрелих идеја, пуна поноса и пркоса, борила се и свој живот дала у залог за бољу сутрашњицу. Смело и храбро подноси све препреке које јој зададе време и доба у коме живи да би истрајала, да би издржала и уживала плодове љубави и слободе.

Иако нежних црта и крхког стаса, пркоси непријатељу, боде их речима које је прочитала у многим књигама и пиоцима које јој је слао Лоло. Обожава-ла је Шопена и предивно свирала клави-р.

Живела је у сећањима на лепе тренутке проведене са Лолом, дивила се његовој личности, подвизима и идејама, плашила се суровости.

Кроз њену личност видимо искру која обасјава тмурно доба мрака. Рођена је да живи у време светлости, а нестала у буктињама борбе и страдања. Мучили су њену психу, уништавали њено тело, дивили се њеној храбрости и истрајности, а на крају су је угушили. И из мртвог тела, зрачила је топлота која је грејала Лолу, другарица у хладној логорској соби на Бањици, грејало је слободу.

Данас, улицама корачају девојке које у себи носе Слободино срце, и све док овим светом влада правда и љубав, док

се људи међусобно воле и поштују, до-гле ће искра која се зове слобода да сија. Као јутарња роса, као трачак на-де, као љубав, Слобода Трајковић је у непостојаном добру постојала.

Александра Јеленковић, VII
„3. октобар“

ОТИШАО СИ

Отишао си и мени оставио
неубрано цвеће нашег пролећа.
Сакупио си у длан све што си ми дао
и на души ми оставио ожиљак
на тебе да ме сећа.

Ветар шапуће у мојој коси,
даљина прети да ми те отме,
као да поздрав месец ми носи,
како си празан животе.

Твоји се кораци губе под снегом,
никад ми се више вратити нећеш,
у даљини видим тебе са другом,
тражим заклон под голим брегом.

Сунчеви зраци уплићу се са мојим
погледом,
моје руке грле празнину,
пружам их, а у њима нема ничег,
некада ћеш сигурно сазнати истину.

Неубрано цвеће нашег пролећа вене,
месец је нем, ветар побеснео,
где су нестали лепо тренуци
и ти са њима,
вратите се будите крај мене!

Емина Трујић, VIII-3
„Станоје Миљковић“
Шарбановац

Данијела Оларић, V-3 Шарбановац
Мртва природа

МОЈА СТРАНИЦА

ЗАЉУБЉЕНИ

Ветар им косу мрси
док град у сутону полако тоне,
светлосне рекламе стварају одразе
на заљубљеним лицима.
Она и он.
У плухој ноћи музика
осваја им срца.
Разбарушене косе,
очи мутне.
Тесно припијени једно уз друго
тихо папућу нежне речи.
Насмејани,
загрљени, срећни,
заљубљени.
Опојна младост,
свежина, лепота.

• • •

ЈУГОСЛАВИЈО, У СРЦУ ТЕ НОСИМ!

Југославијо, земљо наша родна,
земљо наша плодна,
земљо братства и јединства.
Кроз многе си ратове прошла,
много си пута била рањена,
али си ипак на крају победила.
Југославијо, данас слободно ониваш.
На небу твоме нема више оних чудних
птица,

сејача смрти.
На небу твоме лети голуб бели,
голуб слободе и мира.
Југославијо, земљо моја драга!
Југославијо, увек те у срцу носим!

• • •

ЛУДЕ ГОДИНЕ

Луде су то године
када смо на ходницима
дочекивали наставнике,
када су дечаци
поставили плећке девојчицама,

вукли их за кике.
Године када смо лагали
да би, бар за тренутак,
прошетали са симпатијом,
буљили у њу.
Луде године
сетне, радосне,
ожиљак у срцима заувек бележе!

ПРОЛЕЋЕ

Стиже!
Видимо га!
Полако ушеће у наш свет.
Главицу хитро диже
први пролећни цвет.

И селице су стигле
са топлога југа.
Чује се опет весели цвркул.
Без њих нам зима била предуга.

И деца су весела,
радост је свуда.
Пролеће је дошло
природа опет зеленилом буја.

Х Х Х

Желела бих да знам зашто?!
После толико времена,
после толико дружења,
ЗАШТО?
Не вреди плакати.
Можда ћеш се кајати, ал биће касно.
Мене нећеш наћи.

„Станоје Миљковић“
Шарбановац

Маријана Андрејић, VII-3

ПЕСМА ДО ПЕСМЕ

СЕЋАЊЕ

Фонтана је пуна воде,
ја крај ње сам стојим,
хладне капи,
на лицу сузе моје крију.
Мисли моје навиру,
сећања се буде,
очи твоје искре две,
усне твоје љубе ме.
И грубо ме пробуде
хладне капи из фонтане
крај које сам стојим.

Давор Николић, VI
„Станоје Миљковић“ Брестовац

• • •

ЗАШТО СИ ГА УЗЕЛА

Зашто си га узела
када си знала,
да сам га ја волела.

Зашто си га узела,
зар ниси могла другог наћи,
и из његовог живота и изаћи.

Зашто си га узела,
зар морам успомене избрисати,
и нове споменаре о другом писати.

Надица Стојкановић, VII-3
Шарбановац

ПОТОК

Поточић жубори
негде у гори,
песму пева
о ловцима снева.

Том малом потоку
мало је фалило,
да постане река
као његова сека.

Поточић размишља
и песмицу смишља,
док птице певају,
деца сневају.

Тијана Андрејић, IV
„Станоје Миљковић“
Брестовац

• • •

СЕТИ СЕ

Сети се, имена мога,
сети се, сети летњег доба,
сети се, сети моје среће,
која се никада вратити неће.

Дејан Јанкућић, VII
ОШ „Ђура Јакшић“ Кривељ

ПЕСМА ДО ПЕСМЕ

ЊЕГОВО СРЦЕ

Његово срце је највеће,
оно ми поклања најлепша осећања.
Његово срце може бити меко,
раздрагано.

Кад ме види, оно је насмејано,
нестане туге на његовом лицу.
Загрли ме и поклони
дути, свој осмех...

КРАЈ

Крила сам се у твојем оку,
Радовала ти се и шаптала ти име,
А сада видим да си ти
Језеро пуно горчине.

Снежана Панић, VII
„Ђура Јакшић“ Кривељ

ПРАВИЛА САОБРАЋАЈА

- Улицама нашег града
уvek се ствара гужва
као да је нека парада.
- Пролазе „заставе“, „ладе“, старе и нове
то ти се, друже
саобраћај зове.
- У том хаосу XX века
добро упамти:
зелено светло
мора да се чека.
- Јер за возила су улице,
за пешаке тротоари,
и зато не дозволи да
ико овај ред квари.

Горица Драгомировић

Игор Минић, V-2 Метовница:
Мртва природа

ЈОШ СМО МАЛИ

Још смо мали,
да би смо све знали
и о љубави причали.

Још смо мали,
да би смо писма писали,
и о момцима сањали.

Надица Стојкановић, VII-3
Шарбановац

МОЈА МАЈКА

Моја мајка је цвет,
што у башти цвета.
Моја мајка је песма,
што ми на уснама шета.

Моја мајка је као птица,
што с гране на грану слеће,
и пружа ми у животу
пуно љубави и среће.

Надица Стојкановић, VII-3
Шарбановац

ЉУБИЧИЦА

Љубичицу сам убрала,
и мајци поклонила.
Љубичицу је узела и
у посуду са водом ставила.
Љубичица је увенула,
али мајчина љубив
још увек траје.

Надица Стојкановић, VII-3
Шарбановац

ПРОЛЕЋЕ

Дошло нам је пролеће
процветало цвеће.
Листало дрвеће,
пупољци на грани
нисмо више сами.

Птице цвркућу,
радују се пролећу.
А поточић жубори
никад се не умори.

А, деца се радују
празнику првог маја.

Ева Андрејић, IV-1
Брестовац

НА РАСКРШЋУ

ЖЕЛЕЛА БИХ ДА ПОСТАНЕМ...

Дуго сам те вечери гледала у небо пре пуно звезда. Све су више исте, а ипак различите, далеке, чудне и тајанствене. И чинило ми се, да је свака од њих нечија дубока тајна, можда једина и права жеља. И свака од њих је имала неки свој сјај љубави, среће и туге, којим је те вечери непрестано зрачила.

Пролази време, а ја стојим на раскршћу и не знам којим путем да кренем, јер само један од њих води ка правом циљу — ка правој звезди. И стално мислим да ли ће моја жеља да се оствари. А та жеља је да будем у висинама са шареним птицама и облацима разних облика. Волим да их гледам како неки, баршунести плутају по небеском пространству и како се плахи ветрић поиграва њима. Желела бих да своју прелепу домовину и многе друге земље гледам са висине и уживам у њиховим лепотама. Опет бих била са људима и дружила се са њима. Бити стјуардеса, није мала ствар. То није лак посао, јер научити језике и споразумевати се са људима, није једноставно.

Одједном моје размишљање је прекинула једна сјајна звезда која се, као значка, откачила са ревера црног неба, и пала у понор. Одмах сам пожелела да се моја велика жеља оствари. Звезде

ЗЕЛЕНЕ ОЧИ

Један дечак, један осмех,
један уздах у једној ноћи.
И једне сјајне зелене очи.

САМОЋА

У очајању и самоћи,
међу јоргованом и јасмином
у загрљају вреле ноћи,
самоћа у загрљај ће доћи.

Биљана Јанковић, VI
„С. Миљковић“ Брестовац

зда која је пала, била је најсјајнија од свих — била је само моја златна звезда.

Марјана Сретеновић, VIII-3
„3. октобар“

ЗАНИМАЊА

Медицинска сестра
брзо, чулно хита
док све болеснике
за здравље не пита.

За милиционара
треба имат' дара,
о реду у граду
он се увек стара.

А куварица је сваком
биће најдраже
кад у многа јела
разне зачине слаже.

Виолета Журкић
О.Ш. „Петар Радовановић“ — Злот

У паузи пријаће нам ужина

ПРВА ЉУБАВ

Пролеће са собом чудне чари носи,
природу буди и љубав доноси.
са пролећем раним нова се љубав рађа
некога усрећи, а неког и погађа.

У сваком наредном стиху сүвишне би
биле речи
јер прва је љубав она, коју нико не
може да спречи.

Биљана Ристић, VIII
Брестовац

АНКЕТА • АНКЕТА • АНКЕТА • АНКЕТА • АНКЕТА

Да имам чаробни штапић...

Реч имају ученици IV-4 Основне школе „Бранко Радичевић“, Бор:

Не бих дозволио да нас трује отровни дим и створио бих више паркова

Мики

Једним замахом штапића да нестану све фабрике оружја, а уместо њих поставио бих школе, дечје вртиће, фабрике...

Славиша

Уништио бих сва бојна оружја и претворио у цвеће...

Драган

Изједначио бих све људе и сви би били срећни и задовољни...

Дамир

Путовао бих по свету и свима испуњавао жеље...

Ненад

Прво бих у свету створио мир — да никад нико не помисли да ратује...

Драган

Желео бих да се промени стање на Косову — да свако буде срећан у своме дому...

Срђан

Помогао бих сваком човеку да буде срећан...

Дејан

Свима бих учинио неко добро...

Педа

Створио бих храну за сву децу света и нико не би био гладан...

Миша

Помогла бих изнемоглима и болеснима...

Тања

Да имам чаробни штапић смирила бих људе у Ирану и Ираку

Лидија

Учинила бих да у свету сви живе у слози и пријатељству

Маја

Све метке и бомбе претворила бих у лепе беле голубове са пранчицом мира у устима...

Весна

Деци која немају мајку, мој штапић би дао мајчин загрљај — да се склоне кад су у опасности...

Ана

Повећала бих плате и смањила цене, а за све незапослене обезбедила радно место...

Славица

Све пустиње прекрила бих зеленом травом и где је суша направила бих пуно бунара...

Јелена

Попела бих се на месец и гледала цео свет...

Тања

Уништила бих загађеност атмосфере, учинила бих да све цвета, на радост људи и животиња...

Биљана

Учинио бих све људе срећним...

Аца

Учинила бих да нико не буде гладан, нико жедан, сви би имали довољно пара и за црни и за бели хлеб...

Светлана

Наместила бих да свако има исту плату и исто парче хлеба

Ана

Помогла бих људима да буду срећни и здрави...

Рајма

Све би било, кад би било, али чаролије нема: све то могу и треба да ураде — људи...

Снежана

Припремиле:

**Миња Гемишић
Александра Цветановић
„Бранко Радичевић“**

Наше биро

ОСТАНИ ОВДЕ

Остани овде, крај мене,
да напајам очи гледајући тебе,
да осмех ми не силази с лица,
и да у бесконачност, са тобом,
одлетим као птица.

Остани овде да рука моја
још једном замрси твоју црну косу,
да осетим нежни додир твојих усана,
и да на длан ставим ти росу.

Остани овде да ме не стигну
бесане ноћи самоће и туге,
да са тобом будем срећна,
да те грле моје, а не руке друге.

Нека нас обоје путеви љубави воде,
зато остани остани овде...

Емина Трујић, VIII-3
„Станоје Миљковић“
Шарбановац

ПРИРОДА СЕ БУДИ

Природа се буди
већ куца на врата,
ух, ала је поранила,
мисли мали бата.

Природа се буди
весело трчкара,
звонцем сваког буди
с птицама разговара.

Кад се буди природа
целом свету припада.

Далиборка Натовејић, IV
Шарбановац

ВОЛИМ...

Волим живот пун ведре младости
волим све што је склоно радости.
Волим кад угледам дугу на небеском
своду
Волим мир, срећу и слободу.

Љиљана Јовић, VI-1

ДОЗВОЛИТЕ МИ...

Дозволите ми да волим
наше процветале пољане
и мирис зоре што јутром сване.
Ја сам дете сунца и среће,
из косе ми изникло цвеће.
Дозволите ми да волим
два шарена велика лептира,
што зеленом, сунчаном априлу,
седе један другом у плавом крилу.

Дозволите ми да волим
сву децу овога света,
све док љубави у мени има,
док је још могу поклонити свима,
јер ја сам дете Сунца и среће,
из руку ми изникло плаво цвеће.

Јелена Катић, VI-7
„Станислав Сремчевић“
Крагујевац

ПРОЛЕЋЕ

Стигло је пролеће
и процветало цвеће;
птице се радују пролећу
и сунцу радо што сја,
процветали су зумбул и лала
а на грани радосно цвркуће
птица мала.

Негде далеко у трави
неко се смеје,
љубичица плава мала
на ливади наомејана,
свуда се шарени цвеће
по ливади скакавац мали шеће.

Марија Журкић, VII
„Ђура Јакшић“ Кривељ

РАСКРШЋЕ

Сада је дошао тежак час,
час који раставља нас,
Девет је година мало било,
ал довољно лепо да би се заборавило.

Сада ће свако својим путем
у живот нов са неким циљем,
другарство сада остаје међу нама
и туга ће срце да нам слама.

Живот је суров према нама,
растајемо се кад бисмо најмање хтели
упркос свим осећањима
у живот морамо ићи смели
и остварити оно што смо желели.

Биљана Ристић, VIII
Брестовац

Наше перо

НА РАСКРШЋУ

ДОК САЊАМ И МАШТАМ

Врло често док се одмарам волим да маштам и видим себе као одраслу особу. Прво ми је на памет пала медицина. Замишљаам себе као будућег лекара. Међутим када сам се сетила мириса лекова и болних инјекција брзо сам одустала. Размишљајући најзад сам одлучила: бићу учитељица. Тај ме посао још од малена привлачи. Још као мала играла сам се са сестром учитељице. Она је била мој ђак а ја сам била њена учитељица. Прво што волим да учим млађе од себе. Такође волим да мерим знање, да дајем оцене, а највише петице. Васпитавала бих децу како да се понашају у школи, на улици и код куће. Трудила бих се да буду марљиви и да поштују старије.

То је била моја машта. Можда ћу до правог сусрета са занимањем да се предомислим.

Сања Балановић, V

Шарбановац

☆☆☆

ЈУЧЕ

Јуче смо били заједно.
Мрсио је моју косу,
љубио моје усне
и шаптао ми нежне речи.

ДАНАС

Данас је прошао крај мене,
рекао ми неразумљив поздрав
и кренуо даље.

СУТРА

Сутра ће проћи ћутке,
и његов поглед ће рећи:
„извини за све међу нама“.
Пијана, са празном чапшом љубави,
крај пута ћу остати сама.

Емина Трујић, VIII-3

„Станоје Миљковић“
Шарбановац

ВРАПЦИ У КЛОНЦИ

Једног дана враћали смо се брат и ја из школе и онако уморни и гладни пошли смо у кухињу. Ушли смо на врата која су била отворена. Ушавши унутра, брат ми је рекао да будем опрезна. Ја сам се окренула и угледала на прозору два врапца. Брат је полако затворио врата и пошпао према прозору. Пружио је руке да ухвати врапце, али није успео. Уз моју помоћ ухватили смо оба врапца. Једног сам ја држала у руци. Био је мален и преплашен. Било ми га је жао, па сам изашла и пустила га. Брат ме је прекорио погледом, а онда је и он урадио то исто. Оба врапца су весело летела, а ми смо сели да једемо.

Сања Балановић, V
„Станоје Миљковић“
Шарбановац

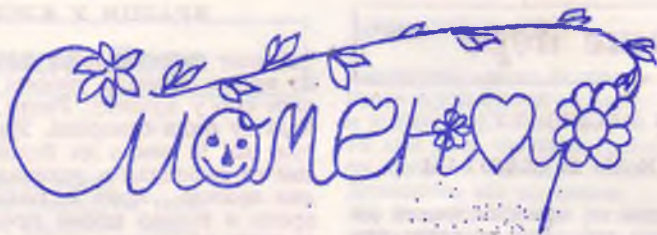
Секција младих природњака на делу

ПРОЛЕЋЕ

Када се отопи снег и сунце гране, то пролећни дани наступају. Први весници пролећа су замирисали. Вртови се шарене од разних цвећа: нарциса, лала, љубичица, зумбула. Са далеког југа долазе нам ласте. Први цвркул птица је веселио пролећне дане. Људи журе ка њивама да обаве прве пролећне радове. У топлим лејама је већ засејано прво поврће. Ми деца се највише радујемо пролећу, јер се играмо на чистом ваздуху. Бацамо вунене џемпере, рукавице и чизме. После дуге зиме животиње се буде из зимског сна.

Пролеће је најлепше годишње доба. Тада се све буди и природа и животиње. Опија нас мирис пролећа.

Исидора Ивановић, IV

ПРВА ЉУБАВ

Прву љубав стекнеш у школи,

кад неког дечка волиш
и он тебе воли.
У почетку је све глупо,
гледате се ћутке,
па добијеш неко писмо,
а већ после спојиле се ваше руке.
А онда, долази растанак, то се зна,
али прва љубав је најбоља,
Он више не воли тебе ни ти њега,
и сада би сама без њега летела до неба.

Сузана Новаковић, VI
„Станоје Миљковић“ Метовница

Иван Кулачин, VI-1 „9. бригада“
Насловна страна

ДОЗВОЛИТЕ

Дозволите ми да га волим,
— љубав не убија.
Дозволите ми да га сањам,
— сан је ретко јава.
Дозволите ми да маштам,
— машта ме ближи њему.
Дозволите ми да му подарим сунчев сјај,
— сунце га чини срећним.
Дозволите ми да му пишем,
— писање га чини вечним.
Дозволите ми да умрем,
— да за њега изградим пут у рај.

Емина Трујић, VIII-3
„Станоје Миљковић“
Шарбановац

ЗБОГОМ

Збогом моја прва љубави,
збогом љубави рођена у цвету младости,
збогом и буди срећна,
буди пуна радости.

Збогом ти кажем сада,
када другу љубав тражим,
збогом ти кажем сада
када трагам за очима блажим.

Збогом ти кажем сада,
и нећу ти рећи никада више,
јер у мојим данима
provedеним са тобом,
лију горке кише.

Задржи сузу да из ока не кане,
задржи сузу, окрени ми леђа
и не дирај болне ране.
Збогом моја прва љубави,
збогом љубави рођена у цвету младости,
збогом и буди срећна,
буди пуна радости.

Емина Трујић, VIII-3
„Станоје Миљковић“
Шарбановац

Ко брзо суди, брзо се и наје

Догађаји

ОДРЖАНО ОПШТИНСКО ТАКМИЧЕЊЕ ИЗ МАТЕМАТИКЕ

У недељу, 13. марта, у просторијама ОШ „3. октобар“ одржано је општинско такмичење младих математичара. Укупно се пласирало 35 ученика за регионално такмичење које ће се одржати у Зајечару 2. априла.

У групној конкуренцији најбољи су и све године били ученици ОШ „3. октобар“ и ОШ „9. бригада“. У појединачној конкуренцији, најуспешнији су били:

IV РАЗРЕД:

Дамир Чолаковић („Б. Радичевић“) 100 поена
Тамара Митић („3. октобар“) 100 поена
Милена Јевтић („3. октобар“)

V РАЗРЕД:

Саша Митровић („3. октобар“) 100 поена

VI РАЗРЕД:

Живковић Зоран („3. октобар“) 95 поена
Обрадовић Ангелина („9. бригада“)

VII РАЗРЕД:

Станојевић Ивана („9. бригада“) 100 поена

VIII РАЗРЕД:

Богдановић Јелена („3. октобар“) 100 поена
Савичевић Марјана („3. октобар“) 100 поена

Пуно успеха и бодова и на предстојећем регионалном такмичењу!

Станојевић Ивана, VII-4
„9. бригада“

СПОРТ

1. ТАКМИЧЕЊА

Март и април су обилovali разним школским, општинским и регионалним такмичењима. Тако су одржана такмичења у пливању, спортској и ритмичкој гимнастици. Многи ученици су учествовали и на такмичењима из математике, физике, затим на такмичењима у оквиру покрета „Науку младима“, шампионата знања из историје, читалачка и марксистичка значка. Одзив ученика био је веома велики а многи су постигли и запажене резултате.

4. РУКОМЕТНА УТАКМИЦА (РУМУНИЈА — ЈУГОСЛАВИЈА)

У среду 16. марта, у оквиру припрема за Олимпијске игре у Сеулу у СРЦ „Младост“ одржана је пријатељска рукометна утакмица између репрезентације Румуније и наше репрезентације. Пред великим бројем гледалаца наши репрезентативци су се сјајно показали и заслужено победили.

Ова утакмица нас је све одушевила, а да ли знате да сви ви који желите да се бавите рукометом или неким другим спортом, можете да одете у СРЦ и постанете члан једног од многих спортских клубова у Бору? Па, пожурите.

ВЕСТ

У недељу, 27. III у Мајданпеку се одржало регионално такмичење у спортској гимнастици. У категорији младих пионирки, наша екипа коју чине ученице VI разреда ОШ „IX бригада“ освојила је I место и пласирала се за републичко такмичење. Победничку екипу сачињавају:

1. Светлана Величковић
2. Ивана Митровић
3. Ивана Станковић
4. Ангелина Обрадовић

ВЕСТИ — ВЕСТИ — ВЕСТИ — ВЕСТИ

2. КОШАРКА

Средином марта у старом спортском центру одржано је такмичење из кошарке поводом Дана школе „9. српска ударна бригада“. Учествовали су дечаџи из бороких основних школа и најбоље резултате су постигли учениџи школе домаћина заузевши прво место. Одмах за њима следе дечаџи из ОШ „3. октобар“, „Б. Радичевић“ и „В. Караџић“.

3. ОДБОЈКА

Поводом Дана основне школе „Б. Радичевић“ одржано је такмичење у одбојџи за дечаке. Поред ученика градских основних школа, учествовали су и учениџи сеоских школа који су се на овом такмичењу веома добро показали. Наиме, учениџи основне школе „Петар Радоваповић“ освојили су прво место. То је уједно била и припрема за предстојеће ОСИ ШОС у одбојџи.

СТОЈАНОВИЋ ПОВЕДНИК

Од 15. марта до 5. априла 1988. године одиграно је пионирско првенство ОШ „IX Српске ударне бригаде“ у шаху.

Прво место је освојио Оливер Стојановић VIII-2 са 8,5 поена.

Даље следе:

Милан Стојковић VIII-1 са 8 поена, Миљан Маринковић VIII-2, Зоран Грујић VI-2, Саша Ловић VIII-2 сви са 6,5 поена, Зоран Милутиновић VII-3 са 5,5 поена и Ђурић Мирко VIII-3 итд.

Учествовало је 11 такмичара а одиграно је 10 кола по Бергеровом систему.

Био је то изборни турнир за формирање четворочлане екипе која ће учествовати на тимчком фестивалу у Соко бањи од 9-13. априла.

Ђурић Мирко

VII-4 ОШ „IX Српска ударна бригада“
Бор

КУТАК ЗА ЛИКОВНЕ ТАЛЕНТЕ

Наташа Јовановић V, Метовница: Два велика дрвета

ЗАБАВНЕ СТРАНЕ

УЗ МХ РЈБГНКХ

МУЗИЧКО

Здраво моји добри леваци!

Јављам вам се из кабинета музичког васпитања по први пут у мојој историји. Повод за овакво јављање је спремање хора за неку леву приредбу. Иначе, овде је таква гужва, да морам да пишем овај текст са посебном пажњом, јер може да ми искрсне нека реч из песме нашег жаљег хора па ћете помислити да сам метално, пардон ментално заостала. Овог тренутка улазе наши виолинисти, а сваки од њих подсећа на Стефана Миленковића, кеве ми. Почиње завијање као на филму „Дружина вукова“, а ја добијам све већу жељу да им намажем жице виолине машћу па да после извлаче „умилно — неме“ тонове. Уз ову шкрипу и завијање почиње и кретање (мислим певање) нашег водоземског хора. Буца — Бас почиње певање својим умилно — хрпавим гласом од кога се сва најежим. За њим почиње и песма која ме подсећа на жалопојку, а на крају долази и шкрипа виолина. То делује јако испретурано, тако да све више мислим да ће се ова приредба завршити и пре него што почне. Коначно, чује се и Звонко Спасић и ми сви протутњасмо кроз кабинет као слоновима у „Опстанку“.

Јавићу се ускоро.

Јасмина

НАЈЧИТАНИЈЕ „ДЕСНЕ“ КЊИГЕ ПРОШЛОГ МЕСЕЦА

„Мистеријине мистерије“ Лепа Мрена
„Дијаманти“ Мистер Но„Чудовиште над Бостоном“ Биг Блек
„Ноћи пуног месеца“ Дилан Дог

„Тајна старог дворца“ Абрахам Живојиновић

„Господар времена“ Загор и Чико

Не жури са одговором ако немаш појма.

ББ (Б²)

КОМБИНАЦИЈА ШКОЛА — ФИЛМ

- Почетак школске године „Повратак у будућност“
- Школа „Кућа духова“
- Наставници: „Истеривачи духова“
- Ученици: „Та дивна створења“
- Школски одмор „Бољи живот“
- Дневник: Долина смрти
- Писмени: „Двобој на сунцу“
- Географија: „Звездане стазе“
- Биологија: „Опстанак“
- Физика: „Тесна кожа“
- Математика: „Клиника Шварцвалд“
- СХЈ: „Вук Караџић“
- Музичко: „Птице умиру певајући“
- Ликовно: „Све реке теку“
- Крај школске године: „Тао инспекторе“

Бокица и Окица, VI-3
„29. новембар“

• • •

ЛАПУСУИ

- Неће да муће главом да не би покварио фризуру.
- Виси ми уво о минђуши.
- Хоћу да ти хоћеш да нећеш.
- Ћу паднем са земљу на небо.
- Имам за ручак језик и зубе.
- Мој ауто иде 150 сат са метар на кубни километар.

Окица и Бокица VI-3
„29. новембар“

Ученицима, наставном и помоћном особљу ОШ „Станоје Миљковић“

ЧЕСТИТАМО ДАН ШКОЛЕ

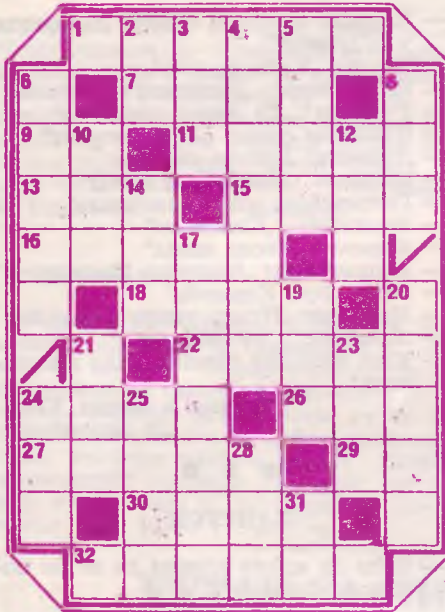
Редакција

Решење коњичког скока

„НИКО СЕ НИЈЕ НАУЧЕН РОДИО“

Укривљене речи

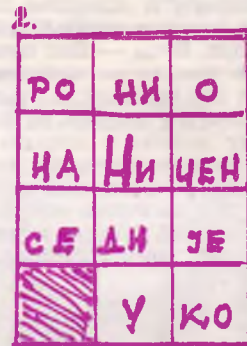
ВОДОРАВНО: 1. Место јужно од Неготина, 7. Уметник безбрижног и неуредног живота, 9. Место и река у Тамнави, 11. Име енглеске књижевнице Кристи, 13. Северни јелен, лос, 15. Пакет, 16. Криво грађевине, 18. Место у Далмацији, 22. Име филмске глумице Екберг, 24. Род, воће, 26. Крајња тачка замишљене Земљине осе, 27. Река у североисточном делу Србије, притока Ду-

нава, 29. Ауто-ознака за Панчево, 30. Ступа, мужар, 32. Мали оноп.

УСПРАВНО: 2. Прво и друго слово азбуке, 3. Изумрла птица тркачица са Новог Зеланда, 4. Град у источној Србији, 5. Муслимански свештеник, 6. Француски поморац и океанограф, Жак Ив, 8. Проналазач парне машине, Џемс, 10. Град у источној Србији, град бакра, 12. Звук, 14. Америчка романијерка, Перл („Добра земља“), 17. Град у североисточној Србији, на Дунаву, 19. Место код ХЕ „Бердап“, 20. Место у североисточној Србији, 21. Име књижевног критичара Финџија, 23. Тешко артиљеријско оружје, 24. Пошта-телеграф-телефон (скр), 25. Планински врх у Хомолским планинама (963 м.), 28. Део течности, 31. Хемијски знак за никал,

К. Иванов

КОЊИЧКИ СКОК

Ј. Маљковић

ГЛАВНИ УРЕДНИК:

Ивана Станојевић, VII

ОДГОВОРНИ УРЕДНИК:

Јованка Маљковић, проф.

УРЕДНИЦИ:

Татјана Рапо, VII

Никица Петровић, VIII

Сузана Јоновић, VIII

Миња Геминић, VIII

Лист ученика основних школа општине Бор. Излази месечно у току школске године уз финансијску помоћ самоуправних интересних заједница друштвених делатности и запошљавања. ● Уређивање листа, лекторисање текстова, техничко уређивање, коректуру и остале послове око излажења листа обавља Редакциони одбор ученика: Миња Геминић (VII), Александра Стојановић (VII), „Бранко Радичевић“, Александра Стојић (VIII), Снежана Сахтер (VIII), Ивана Станојевић (VII), „9. српска бригада“, Никица Петровић (VIII), Наташа Младеновић (V „Вук Караџић“), Бојан Обрадовић (VII), Јасмина Петровић (VI, Буга Јакшић“), Јелена Богдановић (VIII), Татјана Рапо (VIII), Марјана Савићевић (VIII 3. октобар), ● Сарадници: Иван Крстић.

☆ Рукописи, фотографије, цртежи и други прилози за лист не враћају се ☆ Оснивач: Општинска конференција ССО ☆ Адреса: „Јасмин“, Основна школа „29. новембар“, 19210 Бор ☆ Тираж 6.000 примерака ☆ Метер: Бранислав Митревски ☆ Штампач: Штампарија „Бакар“ — Бор.